

varsom med at paastaa, at alt i Henseende til disse Kasser er saa fortræffeligt, at der ikke behøves nogen som helst Art af Tilsyn. Jeg skal nævne et Eksempel, som maaske ogsaa kunde tyde i samme Retning, et fra den allernyeste Tid. Det oplyses om en bestemt Andelskasse, at den til en Kunde har udleveret et Checkhæfte, hvori samtlige Checkblanketter ved Udleveringen var forsynet med Andelskassens Noteringspaategning. Man maa nok sige, synes jeg, at her er noget, der trænger til at blive betragtet med lidt mere forretningskyndige Øjne.

Jeg har intet Ønske, som det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) mente, om at genere Andelskasserne. Her er intet som helst Ønske om at genere disse Kasser, men her er et Ønske om at kontrolere dem for at sikre, at de Folk, der skyder deres Penge derind, ikke en skønne Dag bliver generet ved, at Pengene er gaaet fløjten. Det forekommer mig, at det Krav kan man med Rette stille til enhver, der driver Bankvirksomhed: at han underkaster sig Regler, efter hvilke der føres Tilsyn med Virksomheden paa en samfundsmæssig forsvarlig Maade.

Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard spurgte, om man ikke kunde indføre Bestemmelser, hvorved der blev sikret Forholdstalsvalg ved Valg af Bestyrelser i Banker. I Sammenhæng hermed nævnte det ærede Medlem en Række Forhold fra en bestemt Bank her i Landet, hvis Tilstedeværelse jeg meget vel erindrer ogsaa at have stiftet Bekendtskab med en Gang. At tage Hensyn til de Misforhold, som det ærede Medlem nævnte, vil, synes jeg, være ganske rimeligt, og hvis man i Udvalget kunde enes om Bestemmelser, sigtende til, at Forholdstalsvalg, hvor forskellige Opfattelser gør sig gældende, sikres med Hensyn til Bestyrelserne, vil jeg ikke mene, at noget saadant i og for sig er udelukket; men jeg henstiller det ganske til Overvejelse i Udvalget, om noget saadant kunde tænkes at samle Flertal.

Endelig har det ærede Medlem Hr. Elgaard gjort nogle Bemærkninger, som jeg ikke skal komme meget ind paa. Naar han mener at kunne paastaa, at det er meningsløst at foreskrive, at en Bank skal have en Kassebeholdning, forekommer det mig unægtelig, at det ærede Medlem gaar over Grænsen for, hvad selv en nok saa stor Beundrer af Privatkapitalismen kan sige. Jeg skulde da tro, at alle fornuftige Mennesker — det har jeg ogsaa hørt her i Salen — vil anse det for rimeligt, at der

er Regler om, at en Bank virkelig skal have en Kassebeholdning af en rimelig Størrelse, og Bankerne selv er ingenlunde i Tvivl om, at det er en Pligt, der paa-hviler dem, at have en saadan. Det ærede Medlem talte sluttelig om Krisefonden, som det er Hensigten at oprette, og mente at kunne sige, at det ligefrem er umoralsk at oprette noget saadant. Det overlader jeg til det ærede Medlem at drøfte med sin Partifælle det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen. Nu kan de jo først prøve at blive enige, saa kan vi altid se, hvad vi andre vil mene. Jeg kan ikke se, at der skulde være noget umoralsk i at have en saadan Fond. Det forekommer mig adskilligt mere umoralsk, at Bankerne bryder sammen, saa at Folk ikke kan faa deres Penge.

Første Næstformand (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Broby): Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde i sin Omtale af Andelskasserne, at deres Opgave var at lette de mindre bemidlede Adgang til Laan, og det er fuldstændig rigtigt. Men det ærede Medlem tilføjede, at det var netop det farlige ved det. Jeg ser ikke, at der er noget farligt i det, thi Andelskasserne kender de enkelte Laantagere og har udmærket Lejlighed til at bedømme dem, og som Regel kan der ogsaa stilles et ret godt Pant i de Ejendomme, som de har. Endvidere gav det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen Anvisning paa Andelsbanken og sagde, at den kunde røgte Landmændenes Opgaver lige saa godt som Andelskasserne. Jeg vil dertil sige, at Andelsbanken trækker for en Del Pengene ind til Hovedkontoret, og det er jo ikke altid, vi Landmænd har været lige godt tilfredse med det, Andelsbanken har foretaget sig, tværtimod. Der er en Ting, vi har Lov til at sige, og det er, at Andelskasserne anvender Pengene til Udlaan i det Omraade, hvorfra de er indsat.

Den højtærede Erhvervsminister sagde med Hensyn til Revisorerne, at det skulde ikke være statsautoriserede Revisorer. Det, der var tænkt paa, var ikke saa meget det, at de skulde have en kritisk Uddannelse, men det var mere det at faa en Repræsentant for Samfundet, en Mand, som stod i Rapport til Samfundet. Vi er nu ikke lige saa glade for at faa disse Repræsentanter for Samfundet sendt ud af Erhvervsministeren til vore Andelskasser; vi tror nemlig, at det er lige saa